

Jhr D.F. Reuchlin

Rotterdam, 22 augustus 1878 - Velp (Gld.), 12 april 1956

In april 1956 overleed Jhr. David Frederik Reuchlin op 76-jarige leeftijd. Hij heeft tot degenen gehoord, die zich gelukkig prijzen tot het einde van het leven de zakelijke werkzaamheden te kunnen verrichten. Zijn belangstelling voor het dagelijks gebeuren, zijn wilskracht en zijn op soberheid gerichte levenshouding hebben ertoe bijgedragen, dat hij zijn werk temidden van de snel groeiende kunstzijde-industrie tot de laatste dagen van zijn leven heeft kunnen voortzetten. De plaats, die hij in deze jonge succesrijke industrie innam, was die van de financieel deskundige en wijze raadsman. Een industrieel en handelsman is hij in de werkelijke zin nooit geweest. Zijn vooropleiding en de eerste tientallen jaren van zijn zakelijke activiteit lagen geheel in de banksfeer. Zijn algemene aanleg maakte hem hiervoor uitermate capabel. Hij had een gevoelig karakter en een verfijnde intuïtie, die maakten, dat hij degenen, waarmede hij zakelijk in aanraking kwam, zuiver aanvoelde en juist wist te taxeren. Zijn heden ten dage ouderwets aandoende, doch uiterst verzorgde stijl, zowel in zijn optreden als in zijn wijze van zich uitdrukken, hebben hem in de industriële wereld een uitzonderlijke en zeer geachte persoonlijkheid doen zijn. Als zoon van de Rotterdamse reder en wijnkoper Jhr. Otto Reuchlin, bezocht hij zijn scholen in Rotterdam. Na de middelbare school genoot hij een handelsopleiding in Leipzig, waar hij vervolgens zijn eerste volontairstijd bij een bankinstelling doormaakte. Daarna heeft hij nog bij verschillende Amsterdamse banken ervaring opgedaan en vestigde hij tenslotte in Amsterdam een eigen effectenkantoor. Enkele jaren voor de eerste wereldoorlog werd hij mededirecteur van Marx & Co's Bank te Rotterdam. Na de debacle in de bankwereld van na de eerste wereldoorlog ging ook deze bank in liquidatie en werd hij met de afwikkeling hiervan belast. Het was in deze periode, dat hij zijn belangstelling richtte op de toen nog zeer jonge kunstzijde-industrie. Het was voor de eerste wereldoorlog, in 1913, dat de eerste stappen werden gezet op de weg der financiering van de Hollandsche Kunstzijde Industrie (HKI) te Breda en wel door aanknoping der relatie met Marx & Co's Bank te Rotterdam. Een eerste reis in dit verband naar Parijs maakte de oudste directeur der Marx & Co's Bank, de heer Van Omroeren samen met de heer Stulemeijer. De financiering was praktisch voor elkander, toen de oorlog 1914-1918 uitbrak en het uitvoeringsplan werd uitgesteld. In 1919 en wel op 31 december, werd de H.K.I. opgericht en namens Marx & Co's Bank werd Jhr. Reuchlin als vertegenwoordiger in de Raad van Bestuur aangewezen.

De Raad van Bestuur wees hem als zijn eerste voorzitter aan. Vandaag, ruim 40 jaar later, mag gewezen worden op de verkregen resultaten, niet alleen voorzover dit uitsluitend de HKI aangaat, maar tevens wat betreft de Seda de Barcelona, SA, die op initiatief van de HKI tot stand is gekomen en de initiatiefneemster over het hoofd is gegroeid. Intussen werkte Jhr. Reuchlin mede aan de oprichting van het Consortium Industriel de la Soie en de daaruit weder ontstane Holding Company, de NV Internationale Viscose Compagnie, waarvan Jhr. Reuchlin jaren lang Voorzitter van de Raad van Beheer bleef. Deze korte en onvolledige curriculum vitae van Jhr. Reuchlin is voor degenen, die het voorrecht hebben gehad met hem samen te werken toch wel voldoende om een terugblik te werpen op zijn karakter en menselijke kwaliteiten. In de eerste plaats zijn karakter, dat hierboven reeds werd besproken en hier slechts bevestigd kan worden door vast te stellen, dat hij zich nimmer op de voorgrond drong, degenen naar voren haalde en verdedigde, die als zijn medewerkers optraden en die naar zijn mening de werkzaamheden goed verrichtten. In de tweede plaats pal stond voor iedere eerlijke en rechtvaardige daad, daarbij eigen belang nimmer een rol liet spelen; in één woord, de zaken, die hij als Voorzitter van de besturen der verschillende ondernemingen had waar te nemen, alleen en uitsluitend in het belang der deze, hem toevertrouwde zaken voorstond en verdedigde. Hier valt vooral de aandacht te vestigen op zijn meesterlijk betoog als Voorzitter gehouden op een Algemene Vergadering van Aandeelhouders der HKI omstreeks

1929/1930, waar Löwenstein als houder van een groot pakket aandelen met "stromannen" de nationaliteit der maatschappij en de belangen der minderheid wilde aanranden. De Rechtbank te Breda schaarde zich geheel aan zijn, resp. aan de zijde van de HKI. De heer Reuchlin was een rustig man, handelde steeds naar weloverwogen motieven, die niet in strijd waren met de belangen waar hij voor stond. De heer Reuchlin was een wijs man, buitengewoon geletterd, een gezond denkend mens, een trouw medewerker en - vriend, een uitstekend raadgever. Mensen met dergelijke kwaliteiten horen ook en men moet zeggen vooral ook, in de zakenwereld thuis. Jhr. Reuchlin's nagedachtenis zal in de kring, waarin hij heeft gewerkt steeds in ere blijven.

Charles Stulemeyer

Bron: *Economisch-Historisch Jaarboek* 28 (1961) 304-305.